

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Гзп1 5/2023
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужених ББ и ВВ, оба из ..., чији је пуномоћник Мирослав Тешић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде поднетом против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 1845/22 од 27.04.2023. године, у седници одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде поднет против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 1845/22 од 27.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 8/22 од 18.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име нематеријалне штете плате и то: на име претрпљених физичких болова износ од 70.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 70.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 17.11.2021. године, те да му на име накнаде материјалне штете за трошкове лечења плати износ од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од 17.11.2021. године до коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима као солидарним повериоцима на име трошкова поступка исплати износ од 48.750,00 динара у року од осам дана од дана пријема пресуде са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 1845/22 од 27.04.2023. године, потврђена је пресуда Основног суда у Ужицу П 8/22 од 18.10.2022. године, а жалба тужиоца одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је поднео захтев за преиспитивање правноснажне пресуде.

Испитујући дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је оценио да захтев није дозвољен.

Захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као правни лек прописан је чланом 421. до 425. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14). Одредбом члана 421. став 1. овог закона, прописано је да Републички јавни

тужилац против правноснажне пресуде донете у другом степену, може Врховном касационом суду поднети захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, а чланом 422. став 2. прописано је да ако је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде непотпун, неразумљив, недозвољен, неблаговремен или ако захтев није поднело овлашћено лице, Врховни суд ће га одбацити решењем.

Како је наведеним одредбама прописано да само Републички јавни тужилац има право да поднесе захтев за преиспитивање правноснажне пресуде и да није предвиђено супсидијерно право странке за његово подношење уколико то не учини надлежни јавни тужилац, Врховни суд је оцено да захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде није поднет од стране овлашћеног лица, у смислу члана 421. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 422. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић